

nosti nového zákona platných a podle toho žádost býti vyřízena, ale i když se od této otázky odhlíží, měl kat. měř. úřad předsejítí podle § 80 (2) cit. zák., když tu nebylo případu odst. (4) téhož zák., t. j. měl částice správnými čísly poznačiti a soud tohoto poznačení podle odst. (3) téhož zákona užítí, takže to vůbec k nějaké závadě z důvodu nesprávného poznačení částic a k zamítnutí žádosti z toho důvodu dojíti nemělo.

Čís. 9102.

Neopatřil-li knihovní soud před vyřízením žádosti potvrzení plánu od katastrálního měřického úřadu (§ 80 zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n.), jest na vyšším soudě, by usnesení jeho zrušil.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R II 236/29.)

K n i h o v n í s o u d zamítl žádost Státního pozemkového úřadu o rozdělení a odepsání pozemkových částic, poněvadž katastrální měřický úřad odepřel potvrzení. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Právě při pozemkové reformě jest třeba, by bylo nejen v pozemkové knize vlastní, nýbrž i v její integrující součásti, v mapě, přesně vyznačeno, která a jak ohraňovaná parcela komu byla přidělena. Odepřel-li katastrální měřický úřad potvrzení nákresům o dělení určitých parcel, prohlásil tím, že by přesné určení rozdělených parcel na mapě podle nich nebylo možné nebo snadné. Proto právem první soud žádost, pokud se zakládá na nepotvrzených nákresech, zamítl. Mylným je názor stěžovatele, že první soud měl se řídití výhradně nesporným patentem, neboť pro zápisy do knihy pozemkové platí především knihovní zákon. Tento zákon nezná vrácení žádosti k doplnění nebo k opravě, nýbrž přesně předpisuje zamítnutí knihovní žádosti, která nevyhovuje náležitostem vyžadovaným v knihovním zákoně. Státní pozemkový úřad při podávání knihovních žádostí jest stranou a nemůže býti jeho prohlášením jako státního úřadu napravena vada připojených nákresů, jimž katastrální měřický úřad důvodně odepřel potvrzení. Podle náhradového zákona soudy odepíší, zapíší, provedou a převedou přidělené pozemky, avšak vždy jen na žádost řádně vybavenou podle předpisů knihovního zákona.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení nižších soudů a uložil soudu prvé stolice, by knihovní žádost znovu vyřídil podle směrnic níže uvedených.

D ů v o d y:

Co se týče věci samé, nevypořádal se rekursní soud ani slůvkem se závažnou námitkou stížnosti, že plánec byl zhotoven úředně oprávněným geometrem již dne 30. ledna 1925, tedy před účinností zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n., jenž jí nabyl teprv 1. ledna 1928, a že odpovídá úplně předpisům před vydáním tohoto zákona platným, jež již stížnost k rekursnímu soudu citovala, odvolávajíc se na

čl. III. cit. zákona, podle něhož (posl. odst.) geometrické plány vyhotovené do dne účinnosti nového zákona podle do té doby platných ustanovení mohou býti i po tomto dnu podkladem úředního jednání, aniž s další námitkou, že evidence katastru daně pozemkové souhlas dne 2. července 1925 udělila a na přiloženém k žádosti originálním situačním plánu souhlas očíslováním parcel potvrdila, a že potvrzení jednou udělené jest i pro úřad ten, evidenci katastru, nyní kat. měřický úřad závazné. Bylo tedy především po skutkové stránce zkoumati, zda jest pravda, že souhlas ten byl udělen a zda to bylo z plánu také patrné (srov. § 126 druhý odstavec knih. zák.), a po právní stránce, zda souhlas jednou udělený jest závazný, a dále, došlo-li by se k zápornému výsledku, bylo by bývalo třeba úřad ten v dopise, v němž žádáno o potvrzení plánu, požádati o zkoumání podle oněch starších předpisů a o případné potvrzení. Ježto učiniti to měl již první soudce, avšak není zřejmo ze spisů, že to učinil, ba ani jeho první dotaz na kat. měřický úřad a odpověď není ve spisech, nýbrž v notě ze dne 25. května 1929 se praví, že »přípis ten« není ve spise, že byl asi někde založen, a že se žádá za duplikát, jehož posud ve spise není, ač jde právě o přípis kat. měřického úřadu ze dne 30. listopadu 1928, jímž potvrzení plánu odepřeno z důvodů v usnesení prvního soudce reprodukováných a za důvody zamítnutí žádosti užitých — bylo zrušiti i usnesení první stolice a jí nové rozhodnutí šetřící zákona uložit. Ukládá-li § 80 cit. zák. čís. 177/27 knihovnímu soudu, by před vyřízením žádosti opatřil potvrzení plánu od kat. měřického úřadu, tedy ovšem, neučinil-li to anebo ne správně (čl. III. posl. odst. cit. zák.), nezbyvá vyšší stoličce, než by jej k tomu donutila a tudíž usnesení jeho spočívající na řízení, v němž zákon byl porušen, zrušila. To bylo podotknouti vzhledem k § 131 a 132 knih. zák., jež neznají zrušení. Dojde-li se hořejším řízením k výsledku, že plánek po zákonu nevyhovuje, nastane potřeba předběžným vyřízením, jež je v pozemnoreformním řízení knihovním podle rozhodnutí R II 200/29 čís. sb. 9094, R II 216/29 čís. sb. 9100 přes § 95 knih. zák. přípustno, Státnímu pozemkovému úřadu dodání plánu zákonu odpovídajícího v určité lhůtě uložit, jak se toho též stížnost domáhá.

Čís. 9103.

Zažalována-li pohledávka ze zápůjčky, vadí jejímu napotomnému uplatňování směnečným řízením námitka rozepře zahájené (§ 87 směn. zák.).

(Rozh. ze dne 1. srpna 1929, R I 628/29.)

Proti zažalované směnečné pohledávce vznesla žalovaná námitku zahájené rozepře, ježto zažalovaný směnečný peníz jest zahrnut v penízi zažalovaném v jiném sporu z důvodu zápůjčky. Soud první stolice vyhověl námitce zahájené rozepře a odmítl směnečnou žalobu. Rekursní soud zamítl námitku zahájené rozepře.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.